

John Claes și Lucas Lamberts de 87 de ani, zis și bunicul, martirizați la Amsterdam, în jurul anului 1544 A.D.

Când John Claess și Lucas Lamberts, un bătrân de optzeci și șapte de ani, numit bunicul, au intrat în curte, s-au salutat cu un sărut.

John Claess i-a spus bunicului: „Dragul meu frate, cum te simți?”

Bunicul a răspuns plăcut, cu o figură veselă: „Foarte bine, dragul meu frate.”

Apoi a spus John Claess: „Nu vă temeți nici de foc, nici de sabie; O, ce ospăț plin de bucurie ne va fi pregătit înainte ca ceasul să bată amiaza!”

După aceasta, au fost separați.

Apoi executorul judecătoresc a spus: „Ești rebotezat.”

A răspuns John Claess: „Am fost botezat pe baza credinței mele, așa cum ar trebui să fie toți creștinii, conform Scripturii; citiți Matei 28:19.

I-au spus din nou: „Tu faci parte din blestemații anabapțiști, care nasc secte ciudate, opinii, erori și certuri în popor.” Faptele Apostolilor 16:20; 17:6.

John Claess: „Noi nu suntem astfel de oameni; nu dorim nimic altceva decât adevăratul Cuvânt al lui Dumnezeu; dacă trebuie să sufăr pentru asta, îi cer pe cei șapte judecători” .

Apoi a fost întrebat dacă nu a mărturisit că a fost rebotezat în urmă cu patru ani sau cam așa ceva.

John Claess a răspuns: „Acum trei ani sau cam așa ceva am fost botezat, așa cum ar trebui să fie toți creștinii.”

Instanța a spus: „Recunoașteți atunci?”

John Claess: „Da.”

Curtea: „Ei bine, din moment ce o mărturisiți, avem putere deplină din partea celor șapte judecători.”

John Claess: „Nu pot obține o instanță completă? Aceasta este acordată chiar și hoților și criminalilor, de ce nu mi-ar fi acordată și mie?”

Cei patru judecători au ieșit apoi să pronunțe sentința.

Ridicându-și vocea, John Claess a spus: „Tată milostiv, Tu știi că noi nu dorim răzbunarea” (Rom. 12:19) și și-a strâns mâinile, zicând: „Tată milostiv, dă-le Duhul Tău, ca să nu le socotești aceasta ca pe o răutate”. Faptele Apostolilor 7:60.

Cei patru judecători s-au întors acum în curte și s-au așezat pentru a pronunța sentința, spunând: „John Claess, un nativ din Alkmaar, care a învățat poporul doctrine false, erori și opinii noi...”

La aceasta, John Claess a răspuns: „Nu este așa.”

Domnii curții i-au interzis atunci lui John Claess să vorbească, iar bunul John Claess a păstrat tăcerea, pentru a-și putea auzi sentința. Apoi au procedat la pronunțarea sentinței și au spus grefierului: „Citiți-i crima”. El a citit că a făcut să fie tipărite la Anvers șase sute de cărți, pe care le-a încheiat cu Menno Simon și le-a împrăștiat în această țară, conținând opinii ciudate și sectarisme, și a ținut școală și a ținut întruniri, pentru a introduce erori în rândul poporului (Fapte 17:6), ceea ce este contrar decretului împăratului și mamei noastre, sfânta biserică, și pe care nu se cuvine ca domnii mei de la curte să le tolereze, ci să le corecteze.

Aici John Claess i-a muștrătat ca și mai înainte, spunând: „Nu sunt sectarisme, ci este Cuvântul lui Dumnezeu.” Faptele Apostolilor 24:14.

Atunci domnii curții au spus: „Te condamnăm la moarte, să fii executat cu sabia, trupul să fie pus pe roată, iar capul pe un țăruș; nu noi te condamnăm, ci tribunalul.”

În timp ce John Claess a ieșit din curte, a spus: „Cetățeni, voi sunteți martori că nu murim pentru niciun alt motiv decât pentru adevăratul Cuvânt al lui Dumnezeu.” Acest lucru s-a întâmplat în instanță. După ce a urcat pe eșafod, John

Claess s-a adresat în mod auzibil poporului cu aceste cuvinte: „Ascultați, cetățeni ai Amsterdamului: să vă fie cunoscut faptul că nu sufăr ca un hoț sau criminal, sau pentru că am căutat proprietatea sau viața altora. Cu toate acestea, să nu înțelegeți că mă îndreptățesc sau mă înalț, ci vin împreună cu fiul risipitor și depind doar de Cuvântul pur al lui Dumnezeu”.

La aceasta călăul l-a lovit în piept. John Claess s-a întors și a exclamat cu voce tare:

„Doamne, nu mă părăsi, nici acum, nici în veșnicie. Doamne, Fiul lui David, primește sufletul meu.”

Astfel, dragul frate John Claess a pecetluit Cuvântul lui Dumnezeu cu sângele său purpuriu, capul său fiind apoi pus pe un țăruș, iar trupul său pe roată, ca hrană pentru păsări și fiare sălbatice. Și bătrânul bunic de optzeci și șapte de ani, de asemenea, de bunăvoie, pentru adevărul lui Hristos Isus, și-a predat capul și barba sa copioasă sabiei acestor tirani. Ei se odihnesc acum împreună sub altar.

Notă

Această relatare a fost extrasă din cartea Oglinda Martirilor, publicată în anul 1660 de Thilemann J. van Braght, disponibilă în domeniul public.

Scopul publicării nu este pentru a susține învățăturile pe care martirii prezentați le-au urmat (care de cele mai multe ori sunt necunoscute).

Am avut în vedere doar relatarea istorică despre suferințele și martirajele la care au fost supuși cei ce au dorit să-l urmeze pe Hristos și care nu și-au iubit viața.

Scopul nostru este să încurajăm pe cei ce vor să trăiască o viață de biruință cu Hristos.